

ת"פ 20033/04/21 - מדינת ישראל נגד נאדר עיסאווי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20033-04-21 מדינת ישראל נ' עיסאווי
תיק חיצוני: 1829/18

מספר בקשה: 8

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
נאדר עיסאווי

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים. באישום הראשון מואשם הנאשם בעבירת קבלת דבר במרמה ובאישום השני הוא מואשם בעבירת איומים.

2. על פי הנטען באישום הראשון, פנה הנאשם למתלונן, שהוא אדם חרדי בעל נכות נפשית, באמצעות אתר היכריות, תוך שהציג עצמו ככזב כאישה בשם "אסנת לוי" והתכתב עם המתלונן במשך כחמישה שבועות. במהלך תקופה זו השניים אף התכתבו באמצעות דואר אלקטרוני ושוחחו בטלפון. במסגרת שיח זה הציג את עצמו הנאשם כאישה חרדית, אם לשני ילדים, המתגוררת בעיר בני-ברק ומצויה בעיצומו של הליך גירושין קשה מבעלה, שהוא אדם עשיר העובד בבורסה, אשר אינו מאפשר לה לצאת מהבית בשל קנאתו ליופייה. הנאשם אף שלח למתלונן שתי תמונות של אישה, וטען כי מדובר בתמונות של אסנת. הנאשם ביקש מהמתלונן להציל את אסנת, ועל סמך מצגי השווא ביקש שיעביר לאסנת סכום של 23,000 ₪ לשם סיוע במימון הליך הגירושין מבעלה. המתלונן הסכים, ועל בסיס מצג השווא העביר לאחיו של הנאשם, אשר התייצג ככזב כאדם שנשלח מטעם עורך הדין של "אסנת", סך של 10,000 ₪ ביום 27.7.17, וסך של 13,000 ₪ נוספים ביום 15.8.17.

על פי הנטען באישום השני, המתלונן י' פרסם סרטון באמצעות היישומון YouTube שבו הציג את תמונתה של הדר, בת זוגו של הנאשם, את שמה ואת מעשי המרמה המיוחסים לה. על רקע זה הגיעו הנאשם, הדר וחברתה, שירן, לביתו של המתלונן י' ואיימו עליו שאם לא ימחק את הסרטון, יפרסמו סרטון שלו כשהוא מעשן סמים. בהמשך שירן חטפה את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן מידו והחזירה לו אותו כעבור תקופה שאינה ידועה, כשמסך המכשיר שבור. בנוסף הנאשם, הדר ושירן מחקו את הסרטון שאותו פרסם המתלונן.

3. לפני בקשה מטעם המאשימה להתיר לה להגיש כראייה את כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו של הנאשם בת"פ (מחוזי י-ם) 52939-06-16 ואת פרוטוקול הדיון שבו הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום זה,

עמוד 1

מסמכים שאליהם מתייחס סעיף 8 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן. המאשימה מבקשת להגיש מסמכים אלה כעדות שיטה, בשל הדמיון הנטען בין המעשים שבגינם הורשע הנאשם בתיק הנ"ל לבין המעשים המיוחסים לו בתיק הנוכחי.

4. ב"כ הנאשם מתנגד לבקשה, אשר לטענתו נועדה אך ורק להשחיר את פניו של הנאשם בשל הרשעתו הקודמת. נטען כי מדובר בראיות שאינן רלבנטיות ועל כן אינן קבילות, כי המעשים שבגינם הורשע הנאשם בתיק הקודם אינם דרך פעולה ייחודית העולה כדי "עדות שיטה" שיש בה כדי להצביע על זהות הנאשם כמי שביצע את המעשים, וכי אין כל דמיון בין המעשים נשוא התיק הקודם למעשים המיוחסים לנאשם בתיק הנוכחי.

5. הראיה עצמה לא הועמדה לעיוני על ידי מי מהצדדים, והחלטה זו ניתנת על בסיס טענות הצדדים ביחס לטיבה של הראייה שמתבקשת הגשתה.

דין והכרעה

6. ככלל, והגם שלא פעם המידע בדבר הרשעות קודמות הוא רלבנטי, עברו הפלילי של אדם לא ישמש כראייה נגדו במשפט פלילי, וזאת כדי שלא ליצור דעה קדומה כלפי הנאשם (ראו גם סעיף 163 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982). דא עקא שישנם מקרים שבהם הרשעות קודמות הן בעלות ערך ראייתי במשפט פלילי, הן בדרך של עדות בדבר מעשים דומים, שיש בה כדי ללמד על היסוד הנפשי של נאשם, ולשלול את הטענה כי מעשיו נעדרו מחשבה או כוונה פלילית (ראו ע"פ 10586/05 **בן אברהם נ' מדינת ישראל** (נבו 5.1.09) בפסקה 35 לפסק הדין), הן בדרך של עדות על שיטת פעולה, שיש בה כדי לזהות את הנאשם כמי שביצע את העבירות (ראו ע"פ 9657/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 9.3.09) וכן ע"פ 679/08 **כהן נ' מדינת ישראל** (פ"ד לד(1) 480)).

7. על פי המתואר בסעיפים 14-15 לבקשת המאשימה, ישנם קווי דמיון רבים ומשמעותיים בין המעשים שבגינם הורשע הנאשם במסגרת התיק שהתנהל בבית המשפט המחוזי, לבין המעשים שבהם הוא מואשם כעת. על רקע כפירתו הכמעט גורפת של הנאשם במעשים, במסגרת תשובתו לאישום מיום 29.6.22, ועל רקע טענתו כי הוא כלל אינו מכיר את המתלונן מהאישום הראשון, להרשעתו הקודמת יש ערך ראייתי הן בהיבט של עדות שיטה, הן בעדות של מעשים דומים.

8. ודוק, בכל הנוגע לעדות שיטה, מקובלת עלי הטענה כי דרך הפעולה המתוארת בכתב האישום המתוקן בתיק הנוכחי אינה דרך פעולה ייחודית שאיש לא נקט בה מעולם, ואולם בהקשר זה ניתן משקל גם לטענת המאשימה, כי לא מדובר בראייה יחידה להוכחת זהותו של הנאשם כמצבע העבירה, אלא בראיית תמיכה בלבד.

9. על כן, בהתאם לכללים שנקבעו בהלכה הפסוקה בעניין זה, אני קובעת כי מדובר בראייה קבילה ומתירה את הגשתה.

10. למען הסר ספק אבהיר כי אין בהחלטה זו כדי לקבוע את משקלה של הראייה כשלעצמה, ובתוך כלל הראיות שהוגשו ועוד תוגשנה ותישמענה, וזה ייקבע רק לאחר סיום שמיעת כלל הראיות.

11. המאשימה תגיש את כתב האישום והכרעת הדין בת"פ 52939-06-16 הנ"ל לתיק בית המשפט עד ליום 12.3.23 והן יסומנו ת/9.

12. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.